FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (första avdelningen)

den 17 september 2008 *

I mål T-218/06,

Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, Tel-Aviv (Israel), företrätt av advokaten M. Kinkeldey,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av G. Schneider, i egenskap av ombud,

svarande,

varvid motparten i förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, som intervenerat vid förstainstansrätten, var

Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, Piding (Tyskland), företrätt av advokaten T. Raab,

* Rättegångsspråk: tyska.

angående en talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 2 juni 2006 (ärende R 74/2006-1) om ett invändningsförfarande mellan Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH och Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

sammansatt av ordföranden V. Tiili samt domarna F. Dehousse och I. Wiszniewska-Białecka (referent),

justitiesekreterare: handläggaren K. Andová,

med beaktande av ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 16 augusti 2006,

med beaktande av harmoniseringsbyråns svarsinlaga som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 december 2006,

med beaktande av intervenientens svarsinlaga som inkom till förstainstansrättens kansli den 18 december 2006,

efter förhandlingen den 12 februari 2008,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

1 I artikel 59 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse, stadgas följande:

”Ett överklagande skall framställas skriftligen hos byrån inom två månader från dagen för meddelandet[*] av det beslut som överklagas. Överklagandet skall inte anses ha givits in förrän överklagandeavgiften har betalats. Grunderna för överklagandet skall anges skriftligen inom fyra månader från dagen för beslutets meddelande[*].”[* I överensstämmelse med terminologin i förordning nr 2868/95 används nedan ordet delgivning i stället för meddelande. Övers. anm.]

2 Artikel 78 i förordning nr 40/94 har följande lydelse:

”*Återställande av försutten tid*

1. En sökande eller innehavare av ett gemenskapsvarumärke eller annan part i ett förfarande vid byrån som, trots att han har iakttagit all omsorg som har betingats av omständigheterna, inte har kunnat iaktta en frist i förhållande till byrån, skall på

ansökan därom få sin rätt återställd, om underlåtenheten enligt denna förordning har haft till omedelbar följd att en rättighet eller rätt att överklaga gått förlorad.

2. Ansökan skall ges in skriftligen inom två månader från det förfallet upphörde. Den åtgärd som försummats måste vidtas inom denna frist...

3. I ansökan skall anges grunderna för denna och de omständigheter som åberopas till stöd för densamma. Den skall inte anses ingiven förrän avgiften för återställande av försutten tid har betalats.

…”

3 I artikel 78a i förordning nr 40/94 anges följande:

”*Fortsatt behandling*

1. Sökanden eller innehavaren av ett gemenskapsvarumärke eller varje annan part i ett förfarande vid byrån som har underlåtit att iaktta en tidsfrist gentemot byrån, kan på begäran få till stånd en fortsatt behandling av ärendet, under förutsättning att den åtgärd som tidsfristen avsåg har vidtagits när begäran görs. En ansökan om fortsatt behandling får inte göras senare än två månader från utgången av den tidsfrist som inte iakttagits. Ansökan skall inte anses ingiven förrän avgiften för fortsatt behandling har betalats.

…”

4 I regel 48 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av förordning nr 40/94 (EGT L 303, s. 1), i dess ändrade lydelse, anges följande:

”1. Ett meddelande om överklagande skall innehålla

…

c) en uppgift som identifierar det beslut som bestrids och omfattningen av den ändring eller annullering av beslutet som begärs.

2. Besvärsinlagan skall inlämnas på det språk som användes i den beslutsprocess som överklagas.”

5 Regel 49.1 i förordning nr 2868/95 har följande lydelse:

”Om överklagandet inte uppfyller artiklarna 57, 58 och 59 i [förordning nr 40/94] och regel 48.1 c och 48.2 skall besvärsnämnden avvisa överklagandet, såvida inte varje brist har åtgärdats innan den tidsgräns som fastställs i artikel 59 i [förordning nr 40/94] har löpt ut.”

6 I regel 70 i förordning nr 2868/95 om beräkning av tidsfrister föreskrivs följande:

”…

2. Beräkningen skall börja på dagen efter den dag då den relevanta händelsen inträffade, där händelsen antingen är ett steg i förfarandet eller utgången av en annan period. Då det steget i förfarandet är en delgivning skall den aktuella händelsen vara mottagandet av det dokument som delges, såvida inte annat anges.

…

4. Då en tidsperiod uttrycks som en månad eller ett visst antal månader skall denna utlöpa i den relevanta efterföljande månaden på den dag som har samma nummer som den dag då sagda händelse inträffade …”

7 I regel 96 i förordning nr 2868/95, som ingår i den del som innehåller allmänna bestämmelser om språk, föreskrivs följande i punkt 1:

”Utan att det påverkar artikel 115.4 och 115.7 i [förordning nr 40/94], och såvida inte annat anges i dessa regler, får alla parter använda vilket som helst av byråns språk i skriftliga förhandlingar inför byrån. Om det valda språket inte är detsamma som språket för förhandlingarna skall parten tillhandahålla en översättning till det språket inom en månad från datumet för inlämnandet av det ursprungliga dokumentet …”

Bakgrund till tvisten

8 Sökanden, Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, ingav den 1 augusti 2002 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med förordning nr 40/94.

9 Det sökta varumärket utgörs av nedanstående figurkännetecken:

10 De varor som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 5 och 10 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning:

— klass 5: ”Farmaceutiska produkter, farmaceutiska preparat; piller för farmaceutiska ändamål, kemiska preparat för farmaceutiska ändamål, kemiska preparat för medicinska ändamål, droger för medicinska ändamål”,

— klass 10: ”Medicinska anordningar”.

11 Sökanden lämnade in registreringsansökan på engelska och angav tyska som andraspråk.

12 Ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken* nr 28/03 av den 31 mars 2003.

13 Den 27 juni 2003 framställde intervenienten, Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, en invändning mot registreringen av det sökta varumärket enligt artikel 8.1 b i förordning nr 40/94.

14 Nämnda bolag grundade sin invändning på ordmärket EURIM-PHARM, registrerat dels som gemenskapsvarumärke nr 667 899 för ”läkemedel” i klass 5, dels som tyskt varumärke nr 1 068 926, för ”läkemedel för djur och människor” i klass 5. Invändningen var även grundad på den tyska firman Eurim-Pharm, som används i Tyskland för att beteckna tillverkning och försäljning av läkemedel, bland annat partihandel med läkemedel.

15 Invändningen gavs in på tyska. Detta språk blev handläggningsspråk i enlighet med artikel 115.6 i förordning nr 40/94.

16 Genom beslut av den 14 november 2005, som delgavs parterna via fax samma dag, godtog invändningsenheten invändningen och avslog ansökan om registrering.

17 Den 6 januari 2006 överklagade sökanden invändningsenhetens beslut. Sökanden använde det överklagandeformulär på engelska som harmoniseringsbyrån ställt till förfogande. I formuläret skrev sökanden, på engelska, följande mening i ruta 31, som hade rubriken Överklagandets omfattning:

”Beslutet bör upphävas i sin helhet och ansökan om registrering beviljas.”

18 Den 18 januari 2006 skickade harmoniseringsbyråns kansli via fax två dokument till sökandens ombud; en skrivelse på två sidor, i vilken harmoniseringsbyrån bekräftade att den hade mottagit överklagandet, och ett meddelande på en sida med upplysning om att det med hänsyn till regel 48.2 i förordning nr 2868/95 förelåg en felaktighet avseende det språk på vilket överklagandet har lämnats in. I meddelandet anmodades sökanden att i enlighet med regel 96.1 i förordning nr 2868/95 tillhandahålla en översättning av överklagandet till handläggningsspråket inom en månad från det att originalet lämnades in, således senast den 6 februari 2006.

19 I utdraget från harmoniseringsbyråns rapport om avsända fax anges uppgiften ”OK” såvitt avser överföringen av de två dokument som skickades till sökandens dåvarande ombud.

20 Den 14 mars 2006 lämnade sökanden in en inlaga med grunderna för överklagandet. Inlagan var skriven på tyska.

21 Den 22 mars 2006 kontaktades per telefon ett av sökandens ombud av en anställd vid harmoniseringsbyrån. Denne upplyste ombudet om felaktigheten avseende språket i överklagandet och om det meddelande som harmoniseringsbyrån den 18 januari 2006 hade skickat angående nämnda felaktighet. Sökandens ombud påpekade att han inte hade mottagit något sådant meddelande.

22 I en skrivelse av den 7 april 2006, som skickades till harmoniseringsbyrån via fax, angav sökandens ombud, med hänvisning till ett tidigare telefonsamtal med en av harmoniseringsbyråns anställda, att han bara hade mottagit en enda skrivelse från harmoniseringsbyrån den 18 januari 2006, nämligen den med bekräftelsen på att harmoniseringsbyrån hade mottagit överklagandet. Till stöd för detta påstående företedde han ett utdrag i elektronisk form med en förteckning över de fax som han hade mottagit den 18 januari 2006. Han begärde också att harmoniseringsbyrån på nytt skulle skicka honom en kopia av skrivelsen av den 18 januari 2006 angående felaktigheten avseende språket i överklagandet.

23 I en annan skrivelse av den 7 april 2006 skickade sökandens ombud ett nytt överklagande till harmoniseringsbyrån, denna gång formulerat uteslutande på tyska, med en ansökan om fortsatt behandling enligt artikel 78a i förordning nr 40/94 och ett godkännande av debitering av ombudets konto vid harmoniseringsbyrån med ett belopp motsvarande den gällande avgiften.

24 Den 23 maj 2006 lämnade sökandens ombud in en ansökan om återställande av försutten tid enligt artikel 78 i förordning nr 40/94 och godkände debitering av sitt konto vid harmoniseringsbyrån av ett belopp motsvarande den gällande avgiften. Han angav att han hade gett en sekreterare i uppdrag att skicka den tyska versionen av överklagandet till harmoniseringsbyrån den 6 januari 2006. Av oförklarliga skäl och utan att det innebar att han brustit i sin övervakningsplikt hade sidan två i överklagandeformuläret emellertid skickats på engelska. Han angav också att sekreteraren, som var erfaren och vars arbete det aldrig tidigare funnits anledning att ifrågasätta, vid den aktuella tidpunkten hade allvarliga familjeproblem, vilket hennes arbetsgivare inte kände till.

25 Genom beslut av den 2 juni 2006 (nedan kallat det angripna beslutet) avvisade harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd överklagandet enligt regel 49.1 i förordning nr 2868/95 i förening med regel 48.1 c och 48.2 i samma förordning. Överklagandenämnden fann vidare att ansökan om fortsatt behandling enligt artikel 78a i förordning nr 40/94 och ansökan om återställande av försutten tid enligt artikel 78 i samma förordning skulle anses ”ej ingivna”, eftersom betalningen av de gällande avgifterna inte hade godkänts i tid.

Parternas yrkanden

26 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

28 Intervenienten har yrkat att förstainstansrätten ska

— fastställa det angripna beslutet, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

29 Sökanden har till stöd för sin talan åberopat fyra grunder. För det första åsidosättande av artikel 59 i förordning nr 40/94, reglerna 48.1 c, 48.2, 49.1 och 96.1 i förordning nr 2868/95, för det andra åsidosättande av artikel 78a i förordning nr 40/94, för det tredje åsidosättande av artikel 78 i samma förordning och för det fjärde åsidosättande av proportionalitetsprincipen.

30 Eftersom den fjärde grunden, i likhet med den första, avser frågan om överklagandenämndens möjlighet att ta upp överklagandet till sakprövning, kommer förstainstansrätten att pröva den fjärde grunden efter prövningen av den första grunden. Den andra och den tredje grunden rör frågan huruvida ansökan om fortsatt behandling borde ha tagits upp till sakprövning respektive frågan huruvida ansökan om återställande av försutten tid gavs in inom den angivna fristen. Dessa grunder kommer att prövas som den tredje respektive den fjärde i ordningen.

Grunden avseende åsidosättande av artikel 59 i förordning nr 40/94 och av reglerna 48.1 c, 48.2, 49.1 och 96.1 i förordning nr 2868/95

Parternas argument

31 Sökanden har gjort gällande att företaget lämnade in ett överklagande av invändningsenhetens beslut i enlighet med bestämmelserna i artikel 59 i förordning nr 40/94, att detta lämnades in inom de föreskrivna fristerna och var i vederbörlig ordning samt

att det bara var uppgiften om överklagandets omfattning som var formulerad på språket i registreringsansökan i stället för på handläggningsspråket. Sökanden har inte fått något skriftligt meddelande från harmoniseringsbyrån med upplysning om felaktigheten avseende det språk på vilket överklagandet lämnades in.

32 Sökanden har för det första gjort gällande att den omständigheten att, i faxrapporten av den 18 januari 2006 som harmoniseringsbyrån tillhandahållit, uppgiften ”OK” anges såvitt avser överföringen av meddelandet om felaktigheten avseende språket i överklagandet, enbart innebär en presumtion om att meddelandet mottogs. Enligt rättspraxis och harmoniseringsbyråns riktlinjer angående förfaranden vid byrån kan en sådan presumtion kullkastas genom att mottagaren av ett meddelande från harmoniseringsbyrån styrker att vederbörande inte har mottagit meddelandet. I det nu aktuella fallet har sökanden kullkastat presumtionen genom att lämna in en rapport om mottagna fax den 18 januari 2006. Rapporten visar att sökanden enbart mottog ett fax på två sidor från harmoniseringsbyrån, vilket utgjordes av bekräftelsen av att överklagandet mottagits. Meddelandet om felaktigheten avseende språket i överklagandet ska därför anses inte ha skickats.

33 För det andra har sökanden gjort gällande att harmoniseringsbyrån enligt sin egen fasta praxis ska tillämpa regel 96.1 i förordning nr 2868/95 på felaktigheter avseende det språk på vilket ett överklagande har getts in. Detta innebär att det är möjligt att lämna in en översättning av originaldokumentet till handläggningsspråket inom en månad efter det att originaldokumentet getts in. Det är även fast praxis vid harmoniseringsbyrån att genom ett meddelande uttryckligen upplysa sökanden om fel avseende handläggningsspråket och om den frist för att rätta till dessa fel som föreskrivs i regel 96.1 i förordning nr 2868/95.

34 Enligt likabehandlingsprincipen måste sökanden kunna räkna med att harmoniseringsbyrån tillämpar denna administrativa praxis, som är bindande för byrån, i synnerhet som ett överklagande i det nu aktuella fallet redan hade getts in och det var lätt att, i vederbörlig ordning och före utgången av den angivna fristen, återigen upplysa sökanden om felaktigheten i fråga. Enligt sökanden bad dess ombud harmoniseringsbyrån härom vid flera telefonsamtal. Med hänsyn till att harmoniseringsbyrån på detta

sätt har ändrat sin fasta administrativa praxis i strid med likabehandlingsprincipen, ska det senare inlämnandet av överklagandet på tyska den 7 april 2006 anses ha utgjort en giltig rättelse av felaktigheten avseende språket i överklagandet.

35 Harmoniseringsbyrån har gjort gällande att det framgår av reglerna 48.2, 49 och 96.1 i förordning nr 2868/95 att överklagandenämnden ska avvisa ett överklagande som, såsom i det nu aktuella fallet, är skrivet på ett annat språk än det som användes i den överklagade beslutsprocessen, såvida inte en översättning tillhandahålls inom den angivna fristen. Den handling som sökanden har tillhandahållit utgör inte tillräckligt bevis för att sökanden inte fick harmoniseringsbyråns fax innehållande upplysningen om felaktigheten avseende språket i överklagandet.

36 Intervenienten anser att det var korrekt att avvisa överklagandet enligt regel 49.1 i förordning nr 2868/95, eftersom överklagandet, i strid med regel 48.2 i samma förordning, lämnades in på ett annat språk än det som användes i den överklagade beslutsprocessen. Överklagandenämndens rutin att påpeka formella brister i parternas inlämnade handlingar är ingen skyldighet och medför därför ingen konsekvens för de föreskrivna fristerna. Att förlänga dessa frister skulle kunna medföra särbehandling.

Förstainstansrättens bedömning

37 Det framgår av regel 48.1 c och 48.2 i förordning nr 2868/95 att överklagandet ska innehålla en uppgift som identifierar omfattningen av den ändring eller det upphävande av beslutet som begärs och att överklagandet ska lämnas in på det språk som användes i den beslutsprocess som överklagas.

38 Enligt regel 49.1 i förordning nr 2868/95 ska överklagandenämnden avvisa överklagandet bland annat om det inte uppfyller villkoren i regel 48.1 c och 48.2 i samma förordning, såvida inte överklagandet rättas före utgången av den frist som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 40/94, närmare bestämt inom två månader från dagen för delgivningen av det överklagade beslutet.

39 Enligt regel 96.1 i förordning nr 2868/95 får varje part, såvida inget annat stadgas i samma förordning, använda vilket som helst av harmoniseringsbyråns språk vid sidan av handläggningsspråket om parten tillhandahåller en översättning till handläggningsspråket inom en månad från det datum då det ursprungliga dokumentet lämnades in.

40 I det nu aktuella fallet delgavs sökanden via fax den 14 november 2005 det beslut från invändningsenheten som sökanden senare överklagade. Med hänsyn till att överklagandet lämnades in den 6 januari 2006, lämnades det in inom den tvåmånadersfrist som föreskrivs i artikel 59 i förordning nr 40/94. Överklagandet, som i enlighet med regel 48.1 c i förordning nr 2868/95 innehöll en uppgift angående den omfattning i vilken invändningsenhetens beslut yrkades upphävt, uppfyllde emellertid inte villkoret i regel 48.2 i förordning nr 2868/95, eftersom denna uppgift var formulerad på engelska och inte på handläggningsspråket, det vill säga tyska.

41 Med tillämpning av regel 96.1 i förordning nr 2868/95 skulle sökanden ha kunnat tillhandahålla en översättning av överklagandet till handläggningsspråket inom en månad från det att överklagandet lämnats in, det vill säga senast den 6 februari 2006. Sökanden lämnade emellertid inte in någon sådan översättning till harmoniseringsbyrån förutom i formen av ett nytt överklagande avfattat på tyska. Det nya överklagandet lämnades in den 7 april 2006, det vill säga mer än två månader efter utgången av den angivna fristen.

42 Överklagandenämnden gjorde sig således inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den avvisade överklagandet enligt reglerna 49.1, 48.1 c och 48.2 i förordning nr 2868/95.

43 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument att harmoniseringsbyrån inte upplyste sökanden om felaktigheten avseende språket i överklagandet och inte heller av sökandens påstående att harmoniseringsbyrån åsidosatt likabehandlingsprincipen. Det framgår nämligen av regel 49.1 i förordning nr 2868/95 att en direkt följd av att överklagandet inte uppfyller villkoren i regel 48.1 c och 48.2 i samma förordning är att överklagandet ska avvisas, utan att klaganden dessförinnan måste informeras härom. Överklagandet ska, i förekommande fall, avvisas efter utgången av fristen i regel 96.1 i samma förordning. Det följer varken av de tillämpliga förordningarna eller av rättspraxis att harmoniseringsbyrån är skyldig att upplysa eventuella klagande vid överklagandenämnden om följderna av att de formkrav som föreskrivs i dessa förordningar inte följs (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 31 maj 2005 i mål T-373/03, Solo Italia mot harmoniseringsbyrån – Nuova Sala (PARMITALIA), REG 2005, s. II-1881, punkt 59).

44 Även om harmoniseringsbyrån normalt skulle ha som praxis att upplysa klagande när ingivna handlingar uppvisar formella brister, saknar den omständigheten betydelse för det nu aktuella fallet. Denna praxis påverkar nämligen inte den tidpunkt då den i regel 96.1 i förordning nr 2868/95 föreskrivna fristen börjar löpa (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 17 september 2003 i mål T-71/02, Classen Holding mot harmoniseringsbyrån – International Paper (BECKETT EXPRESSION), REG 2003, s. II-3181, punkt 41). Dessutom har det lagts fast i fast rättspraxis att bestämmelserna om tidsfrister inrättats för att säkerställa rättssäkerheten och undvika all diskriminering eller godtycklig behandling (se förstainstansrättens beslut av den 21 november 2005 i mål T-426/04, Tramarin mot kommissionen, REG 2005, s. II-4765, punkt 60, och där angiven rättspraxis). Denna allmängiltiga slutsats är även tillämplig på tidsfristerna i förordningarna om gemenskapsvarumärken. Överklagandenämnden åsidosatte därför inte likabehandlingsprincipen när den tillämpade tidsfristen i regel 96.1 i förordning nr 2868/95 oförändrad.

45 Talan kan därför inte vinna bifall på denna grund.

Grunden avseende åsidosättande av proportionalitetsprincipen

Parternas argument

46 Sökanden har gjort gällande att överklagandenämnden åsidosatte proportionalitetsprincipen när den avvisade sökandens överklagande, trots att överklagandet lämnats in inom den angivna fristen och i vederbörlig ordning förutom med avseende på en enda mening på engelska, genom att neka sökanden möjligheten till fortsatt behandling och möjligheten att försvara sin ansökan om registrering.

47 För det första framgår det vid en avvägning mellan, å ena sidan, intervenientens intresse av att överklagandet ska vara lätt att förstå och att handläggningsspråket alltid ska vara detsamma och, å andra sidan, sökandens intresse av att få möjlighet att försvara sin registreringsansökan, att det vore orimligt att avvisa överklagandet enbart av den anledningen att sökanden inte iakttog det formella villkoret att överklagandet ska lämnas in på handläggningsspråket.

48 För det andra har överklagandenämnden själv tidigare medgett att bestämmelserna om språk i förordningarna nr 40/94 och nr 2868/95 är oklara. Det vore onödigt strikt och formalistiskt att tillämpa sådana regler på överklagandet, där bara ett fåtal viktiga delar behöver översättas. I överklagandeformuläret är det i själva verket endast ett minimalt antal uppgifter som ska tillhandahållas. Bland dessa ingår uppgiften om överklagandets omfattning, som i den nuvarande versionen av formuläret lämnas genom att man kryssar i en ruta.

49 För det tredje är valet av handläggningsspråk begränsat till de vanligast förekommande språken inom gemenskapen i syfte just att undvika att handläggningsspråket är helt okänt för någon av parterna i förfarandet. Den registreringsansökan som intervenienten framställde en invändning mot var också på engelska, och intervenienten bör således ha kunnat förstå innehållet i överklagandet, inbegripet uppgiften på engelska om överklagandets omfattning. Det finns inga tvivel om att intervenienten förstod engelska, särskilt som det är fråga om ett läkemedelsföretag och inte en privatperson.

50 Harmoniseringsbyrån har betonat att överklagandenämnden inte är behörig att pröva huruvida de regler enligt vilka ett överklagande som har lämnats in på ett annat språk än handläggningsspråket ska avvisas är proportionella, och påpekat att själva omständigheten att det finns olika rättsliga förfaranden för att rätta till formella fel eller kompensera ej iakttagna tidsfrister ökar proportionaliteten i sådana regler. Med hänsyn till att sökanden inte använde sig av dessa tillgängliga rättsliga förfaranden och till att sökanden vid upprepade tillfällen underlät att iaktta olika frister, något som ger anledning att betvivla dugligheten hos sökandens ombud, saknas det anledning att ifrågasätta proportionaliteten i de nu aktuella rättsliga grunderna.

51 Enligt intervenienten är det inte oproportionerligt att kräva att bestämmelserna om frister och handläggningsspråk iakttas. Tillämpningen av dessa bestämmelser är inte beroende av någon avvägning mellan parternas intressen. Det var heller inte oskäligt att avvisa sökandens överklagande, eftersom sökanden kan lämna in en ny registreringsansökan.

Förstainstansrättens bedömning

52 Överklagandenämnden avvisade överklagandet genom att tillämpa reglerna 96.1, 49.1, 48.1 c och 48.2 i förordning nr 2868/95. Nämnden var skyldig att tillämpa dessa regler, som är gällande rätt och reglerar möjligheten att ta upp det aktuella överklagandet till sakprövning. Att inte följa reglerna skulle ha stridit mot principen om presumtion om rättsenlighet, enligt vilken gemenskapsbestämmelser fortsätter att vara fullt tillämpliga så länge inte behörig domstol har slagit fast att de är rättsstridiga (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 12 juli 2001 i mål T-120/99, Kik mot harmoniseringsbyrån (Kik), REG 2001, s. II-2235, punkt 55).

53 Sökanden har, genom att hävda att det stred mot proportionalitetsprincipen att avvisa sökandens överklagande med hänvisning till ovannämnda regler, underförstått gjort gällande att reglerna strider mot proportionalitetsprincipen. Det ankommer således på förstainstansrätten att pröva huruvida reglerna är rättsenliga med hänsyn till proportionalitetsprincipen.

54 Härvid ska erinras om att de ifrågavarande reglerna utgör en del av de bestämmelser som styr språkreglerna i förordning nr 40/94. Språkreglerna, vilka inrättats genom förordning nr 40/94 och är resultatet av en svår avvägning med det berättigade syftet att hitta en lämplig lösning på språkproblemen inom systemet för gemenskapsvarumärken, är enligt rättspraxis förenliga med proportionalitetsprincipen (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 9 september 2003 i mål C-361/01 P, Kik mot harmoniseringsbyrån, REG 2003, s. I-8283, punkterna 92–94, och domen i det i punkt 52 ovan nämnda målet Kik, punkterna 62 och 63). De kan följaktligen inte anses strida mot proportionalitetsprincipen.

55 Dessutom kan underlåtenhet att iaktta skyldigheter – såsom skyldigheten att iaktta tidsfrister –, vars uppfyllande är av grundläggande betydelse för att det gemenskapsrättsliga systemet ska fungera väl, leda till en gemenskapsrättslig sanktionsåtgärd som innebär förlust av en rättighet utan att detta är oförenligt med proportionalitetsprincipen (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 6 mars 2003 i de förenade målen T-61/00 och T-62/00, APOL mot kommissionen, REG 2003, s. II-635, punkterna 96 och 98).

56 Av ovanstående följer att överklagandenämndens beslut att avvisa överklagandet med tillämpning av reglerna 96.1, 49.1, 48.1 c och 48.2 i förordning nr 2868/95 inte kan anses oproportionerligt. Talan kan därför inte vinna bifall på denna grund.

Grunden avseende åsidosättande av artikel 78a i förordning nr 40/94

Parternas argument

57 Sökanden har gjort gällande att regel 72.1 i förordning nr 2868/95 om utlöpande av tidsgränser även ska tillämpas vid fastställandet av den tidpunkt då tidsfristerna börjar löpa, så att den klagande inte förfördelas på grund av det kommunikationssätt denne väljer att använda för att lämna in sitt överklagande. I denna regel föreskrivs att om en tidsgräns löper ut på en dag då byrån inte är öppen för mottagande av dokument eller då normal post inte levereras till byråns lokaler, ska tidsfristen förlängas till den första dag därefter då byrån är öppen för mottagande och då normal post levereras. I det nu aktuella fallet började alltså den tidsfrist på en månad som föreskrivs i regel 96.1 i förordning nr 2868/95 inte att löpa fredagen den 6 januari 2006, det vill säga den dag då överklagandet lämnades in. Denna dag var nämligen en helgdag enligt förteckningen över harmoniseringsbyråns helgdagar år 2006, och överklagandet ska anses ha lämnats in måndagen den 9 januari 2006. Härav följer att tidsfristen på en månad för att lämna in översättningen av överklagandet till handläggningsspråket löpte ut den 9 februari 2006, och inte den 6 februari 2006, såsom harmoniseringsbyrån har gjort gällande.

58 Ansökan om fortsatt behandling, som lämnades in den 7 april 2006 tillsammans med översättningen till tyska av överklagandet och betalningsordern avseende avgiften för ansökan om fortsatt behandling, gavs således in i överensstämmelse med artikel 78a i förordning nr 40/94. Harmoniseringsbyrån åsidosatte därför denna bestämmelse när den inte biföll ansökan.

59 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har bestritt sökandens argument. Överklagandet lämnades in på engelska den 6 januari 2006. Den i regel 96.1 i förordning nr 2868/95 föreskrivna tidsfristen löpte därför ut den 6 februari 2006 och den i artikel 78a i förordning nr 40/94 föreskrivna tidsfristen för att lämna in en ansökan om fortsatt behandling den 6 april 2006. Ansökan om fortsatt behandling lämnades in den 7 april 2006 och gavs följaktligen in en dag efter det att den angivna tidsfristen hade löpt ut.

Förstainstansrättens bedömning

60 Sökanden har, genom sin grund avseende upptagande till sakprövning av ansökan om fortsatt behandling, i huvudsak förebrått överklagandenämnden för att den inte biföll ansökan med motiveringen att ansökan skulle anses ej ingiven.

61 Enligt artikel 78a i förordning nr 40/94 kan en part i ett förfarande vid harmoniseringsbyrån som har underlåtit att iaktta en tidsfrist, på begäran få till stånd en fortsatt behandling av ärendet under förutsättning att den åtgärd som tidsfristen avsåg har vidtagits när begäran görs. Ansökan får inte göras senare än två månader från utgången av den tidsfrist som inte iakttagits och ska inte anses ingiven förrän avgiften för fortsatt behandling har betalats.

62 I regel 96.1 i förordning nr 2868/95 föreskrivs att tidsfristen på en månad för att tillhandahålla en översättning till handläggningsspråket av ett originaldokument som avfattats på ett annat språk börjar löpa den dag då originaldokumentet lämnades in. Enligt regel 70.4 i förordning nr 2868/95 ska en tidsfrist som uttrycks som en månad eller ett visst antal månader utlöpa i den relevanta efterföljande månaden på den dag som har samma nummer som den dag då sagda händelse inträffade.

63 I det nu aktuella fallet är det utrett att överklagandet i dess engelska version lämnades in via fax till harmoniseringsbyrån den 6 januari 2006. Överklagandenämnden hade därför skäl att anse att tidsfristen på en månad för att lämna in översättningen av överklagandet till handläggningsspråket löpte ut den 6 februari 2006.

64 Eftersom den tidsfristen som inte iakttogs löpte ut den 6 februari 2006 borde ansökan om fortsatt behandling ha lämnats in senast den 6 april 2006, och godkännandet av betalningen av avgiften borde ha skett senast vid samma tidpunkt. Ansökan om fortsatt behandling och översättningen av överklagandet till handläggningsspråket lämnades emellertid inte in förrän den 7 april 2006, då även betalningen av avgiften godkändes.

65 Överklagandenämnden gjorde sig därför inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att ansökan om fortsatt behandling skulle anses ej ingiven.

66 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument att tidsfristen på en månad började löpa den 9 januari 2006 och inte den 6 januari 2006, som var den dag då faxet med överklagandet mottogs. Detta argument vilar på reglerna om utlöpande av tidsfristen i specialfall, vilka inte är tillämpliga i det nu aktuella fallet. Det är nämligen regel 70.2 i förordning nr 2868/95, som rör den tidpunkt då tidsfrister ska börja löpa efter delgivande av en handling, som är tillämplig. Där föreskrivs att det är mottagandet av det delgivna dokumentet som utgör den händelse som gör att fristen börjar löpa. Dessutom föreskrivs det i regel 79 i förordning nr 2868/95 att all kommunikation till harmoniseringsbyrån kan skickas via fax, varefter det hänvisas till regel 80 i samma förordning, i vilken dagen för mottagandet av faxet anges som referensdatum. När ett meddelande skickas till harmoniseringsbyrån via fax är det således den dag då

harmoniseringsbyrån mottar faxet som utgör händelsen som gör att tidsfristen börjar löpa, och det saknar härvid betydelse om denna dag är en helgdag.

67 Av det ovan anförda framgår att talan inte kan vinna bifall på denna grund.

Grunden avseende åsidosättande av artikel 78 i förordning nr 40/94

Parternas argument

68 Sökanden har gjort gällande att en felaktighet avseende språket i överklagandet enbart kan meddelas med giltig verkan om det meddelandet är skriftligt. Det datum då ett meddelande lämnas informellt under ett telefonsamtal kan nämligen inte anses vara det datum då förfallet upphörde och fristen för att lämna in en ansökan om återställande av försutten tid börjar löpa. Eftersom felaktigheten avseende språket i överklagandet inte har meddelats sökanden skriftligen upphörde aldrig förfallet, och ansökan om återställande av försutten tid kan följaktligen inte anses ha getts in för sent.

69 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har hävdat att förfallet i fråga upphörde senast den 22 mars 2006 när ett av sökandens ombud upplystes om felaktigheten avseende språket i överklagandet per telefon. Den tidsfrist på två månader som anges i artikel 78.2 i förordning nr 40/94 löpte alltså ut senast den 22 maj 2006. Ansökan om

återställande av försutten tid gavs in den 23 maj 2006 och således en dag för sent. Överklagandenämnden hade alltså skäl för att behandla ansökan om återställande av försutten tid såsom ej ingiven.

Förstainstansrättens bedömning

70 Enligt artikel 78.2 och 78.3 i förordning nr 40/94 ska en ansökan om återställande av försutten tid ges in skriftligen inom två månader från upphörandet av det förfall som legat till grund för en underlåtenhet att iaktta en tidsfrist som har haft till omedelbar följd att en rättighet eller rätt att överklaga gått förlorad. I ansökan ska anges grunderna för densamma och de omständigheter som åberopas till stöd för den. Den ska inte anses ingiven förrän avgiften för återställande av försutten tid har betalats.

71 Det förfall som låg till grund för underlåtenheten att iaktta den tidsfrist som gällde för att ge in överklagandet på det språk som användes i den beslutsprocess som överklagas, såsom detta angetts av sökanden i dess ansökan om återställande av försutten tid, utgjordes i det nu aktuella fallet av att sökandens ombud inte kände till att det var den engelska versionen av överklagandet som hade skickats till harmoniseringsbyrån den 6 januari 2006. Ansökan om återställande av försutten tid gavs in den 23 maj 2006.

72 Den 22 mars 2006 upplystes ett av sökandens ombud, under ett telefonsamtal med en anställd vid harmoniseringsbyrån, om felaktigheten avseende språket i överklagandet. Detta har angetts av harmoniseringsbyrån i en intern anteckning av den 24 mars 2006 och av sökanden i dess ansökan.

73 Under förhandlingen har sökanden sagt sig ifrågasätta att detta samtal verkligen kan anses ha utgjort förfallets upphörande och menar att förfallet snarare upphörde den 27 april 2006 genom ett telefonsamtal mellan överklagandenämndens referent och ett av sökandens ombud.

74 Detta argument kan, under antagandet att det kan tas upp till sakprövning, inte godtas.

75 Det framgår nämligen av harmoniseringsbyråns och sökandens samstämmiga uppgifter rörande telefonsamtalet den 22 mars 2006 som nämnts ovan, att det var vid detta telefonsamtal som sökanden upplystes om felaktigheten avseende språket i överklagandet. Dessutom framgår det av harmoniseringsbyråns akt att det i den första av de två skrivelser som ett av sökandens ombud skickade till en anställd vid harmoniseringsbyrån den 7 april 2006 hänvisas till deras telefonsamtal och till det förhållandet att samtalet angick det meddelande från harmoniseringsbyrån av den 18 januari 2006 som sökanden inte hade mottagit. Med hänsyn till att detta meddelande på en sida uteslutande avsåg felaktigheten avseende språket i överklagandet, kan det rimligen antas att felaktigheten i fråga diskuterades under detta telefonsamtal. Dessutom står det i den andra skrivelsen av den 7 april 2006, som skickades omedelbart efter den första, att ett nytt överklagande avfattat på tyska skickats som en försiktighetsåtgärd, mot bakgrund av att harmoniseringsbyrån hävdat att det förelåg en felaktighet avseende språket i överklagandet.

76 Härav följer att överklagandenämnden hade fog för att anse att förfallet till grund för underlåtenheten att iaktta tidsfristen, såsom detta har angetts av sökanden, upphörde senast den 22 mars 2006, samt att den i artikel 78 i förordning nr 40/94 föreskrivna tidsfristen på två månader således löpte ut senast den 22 maj 2006.

77 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument att den i artikel 78 i förordning nr 40/94 föreskrivna tidsfristen inte börjar löpa förrän harmoniseringsbyrån skriftligen meddelar en felaktighet avseende språket i överklagandet. Det föreskrivs nämligen inget i artikel 78 i förordning nr 40/94 om något sådant skriftligt meddelande. Dessutom framgår det av rättspraxis att harmoniseringsbyrån inte är skyldig att upplysa den berörda parten om felaktigheter i förfarandet samt att en sådan upplysning från harmoniseringsbyrån följaktligen helt saknar betydelse för frågan när den föreskrivna tidsfristen för ingivande av en ansökan om återställande av försutten tid börjar löpa. En annan tolkning skulle nämligen uppenbart strida mot ordalydelsen av artikel 78.2 i förordning nr 40/94 (domen i det ovan i punkt 44 nämnda målet BECKETT EXPRESSION, punkt 41).

78 Eftersom betalning av avgiften inte godkändes förrän den 23 maj 2006 gjorde sig överklagandenämnden därför inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den ansåg att ansökan om återställande av försutten tid skulle anses ej ingiven.

79 Under alla förhållanden är beviljande av en ansökan om återställande av försutten tid enligt artikel 78.1 i förordning nr 40/94 även underordnat villkoret att all omsorg som betingats av omständigheterna har iakttagits. Även om det antas att det fel som en sekreterare begick när hon skickade överklagandet och som sökandens ombud inte kände till utgör ett förfall i den mening som avses i artikel 78.1 i förordning nr 40/94, såsom sökanden har påstått, var sökanden skyldig att vid överklagandenämnden visa att sökanden iakttagit all omsorg som betingats av omständigheterna. Sökanden lade emellertid inte fram några bevis i det avseendet. Överklagandenämnden gjorde sig således inte skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det inte hade fastställts att sökanden hade iakttagit all omsorg som betingats av omständigheterna.

80 Härav följer att talan inte kan vinna bifall på denna grund, och talan ska således ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

81 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Harmoniseringsbyrån och intervenienten har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns och intervenientens yrkanden bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (första avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 17 september 2008.

E. Coulon V. Tiili

Justitiesekreterare Ordförande